

Vrienden, kameraden,

Eén van de fundamenteën van onze samenleving is vrijheid.

De vrijheid om te verschillen van mening met wie het bewind voert.

Hier staan vandaag zonder het te hebben over wat in Turkije gebeurt, kan ik niet.

Want daar is die fundamentele vrijheid afgeschaft
in een brutale overgang van democratie naar dictatuur.

We zijn ooggetuige van duizenden arrestaties
van mensen die het regime niet luidkeels huldigen.

Een regime, dat de doodstraf wil invoeren.

Zwijgen en met gekruiste armen toekijken,
zou misdadig zijn.

Want de strijd voor vrijheid
is altijd de onze geweest.

Zonder vrijheid van meningsuiting,
zonder vrijheid van politieke actie,
was er geen sprake van een 1 mei viering.

Het is tijd, vrienden, dat progressieven van alle landen zich verenigen
in een krachtig Europees antwoord.

Laat Europa geen halfbakken, aarzelende en laffe houding aannemen.

Laat ons niet het slechte voorbeeld van de Verenigde Staten volgen,
waar men luid claimt de leider van de Vrije wereld te zijn
maar voor afschaffingen van de vrijheid in andere landen devoot de ogen sluit.

Handelsbelangen zijn voor hen belangrijker dan vrijheid.

Niet voor ons.

En op veel plaatsen in de wereld horen we hetzelfde liedje.
het eigen land dat verheven wordt boven alles.
Nationalisme dat de kop opsteekt in zijn meest fanatieke vorm.
En wordt er gezwaaid met de vlag
dat alle problemen zullen opgelost zijn
als contact met het buitenland beperkt wordt
tot wat voordeel oplevert voor de eigen staat.
Het sprookje wordt verteld dat een absoluut protectionisme
het versterken van grenzen en het bouwen van muren
de weg naar voorspoed,
de weg naar een soort heilstaat is.
De eigen staat wordt opgehemeld als centrum van de wereld.

Vrienden, dit is geen pleidooi tegen de fierheid
om tot een volk te behoren.
Wel tegen het enge, collectieve egoïsme
van een bekrompen nationalisme
dat de eigen staat opzadelt met een eeuwig superioriteitsgevoel.
Laat ons niet bang zijn om overtuigd Vlaming te zijn,
maar laat ons er evenmin voor terugschrikken om wereldburger te zijn
en de rechtvaardige strijd elders in de wereld
keihard te steunen.
Laat ons fier zijn op onze cultuur,
maar zonder het zelfgenoegzame pad bewandelen
dat ons samenlevingsmodel superieur verklaart.
Want om triomfantelijk rond te bazuinen
dat we zijn aangekomen waar we moeten zijn
is het veel te vroeg.

Hoeveel kinderen leven hier niet in armoede?

Hoeveel oudere mensen moeten na een gans leven hard gewerkt te hebben schrapen om rond te komen?

Hoeveel minder kans maakt een sollicitant met een zuiderse achternaam, als die zijn cv instuurt?

Vergeten zij dat we de planeet om zeep helpen omdat sommigen het vertikken de klimaatsverandering aan te pakken?

Willen ze niet horen dat er elke week in de Middellandse zee honderden vluchtelingen verdrinken omdat alle Europese landen samen er niet in slagen humanitaire oplossingen aan te dragen?

Vrienden,

Socialisten moeten op de barricaden staan
om de slogan van de Franse revolutie
niet alleen te verdedigen,
maar verder uit te diepen
naar meer vrijheid, meer solidariteit en meer gelijkheid.

Rechts wil u laten geloven
dat meer gelijkheid ook minder vrijheid betekent.

Wij zien dat anders, vrienden.

Gelijkheid is voor ons een voorwaarde voor vrijheid.

Want hoe vrij was iemand om verder te studeren
vooraleer wij socialisten dat haalbaar maakten voor iedereen,
ongeacht de financiële mogelijkheden van iemands ouders?

Waar middelen sterk ongelijk zijn verdeeld,
is ook keuzevrijheid ongelijk verdeeld.

De vrijheid die de ene kan kopen,
is de vrijheid die de ander zich niet kan permitteren.

Laat u dus niets wijsmaken:
de tegenstelling tussen vrijheid en gelijkheid
is een valse tegenstelling.
Werkelijke vrijheid is er enkel waar ook gelijkheid is.

En laat mij duidelijk zijn:
gelijkheid gaat niet enkel
over wat een rechtvaardige manier is om middelen te verdelen.
gelijkheid gaat niet enkel
om wie wat heeft, en wie wat deelt.
Gelijkheid gaat ook over de vraag
op welke manier mensen zich tot elkaar verhouden:
als mens tot mens,
als gelijken.
Het gaat om de vraag
of iedereen op een gelijke manier kan deelnemen aan de samenleving.
Of iedereen de plaats kan opnemen die hem toekomt.
Het gaat om wederzijds respect.

Onze politieke oplossingen, vrienden, zijn niet waardenvrij.
Ze brengen u dichterbij een maatschappij waar elk van u telt.
en elk van u even hard telt.
Die boodschap is niet altijd even makkelijk over te brengen.
Sommigen beweren dat welvaart delen
hetzelfde is als welvaart verliezen.
En terwijl ze de sociale zekerheid
steen voor steen afbreken
maken ze u wijs dat dat nodig is om de zorg betaalbaar te houden.
Deze regering redeneert een beetje als een private verzekeringsmaatschappij:

eerst alle mensen verzekeren tegen pech,
om dan zij die wérkelijk pech hebben uit het systeem gooien.
Wij, socialisten, stellen daar een nieuwe sociale garantie tegenover.

Een nieuwe sociale garantie die de samenleving fundamenteel herdenkt.

Met duidelijke en vaste afspraken.

Niet alleen voor wat van mensen gevraagd wordt,
maar ook voor waar ze recht op hebben en waar ze zeker van kunnen zijn.

Een nieuwe sociale garantie,
die we in steen zullen beitelen daar waar wij verkozen zijn.

Die nieuwe sociale garantie,
maakt werk écht werkbaar,
door mensen zelf te laten beslissen wanneer of waarom ze gas terugnemen,
zodat ze weer greep krijgen op hun tijd.

Die nieuwe sociale garantie,
maakt psychische zorg toegankelijk,
chronische zorg betaalbaar,
en geeft mantelzorgers de waardering en verloning die ze verdienen.

Die nieuwe sociale garantie,
Geeft jongeren die studeren, werken of stage lopen,
een inkomen waarmee ze een leven kunnen uitbouwen
en zorgt ervoor dat mensen een eigen zaak kunnen uitbouwen
zonder in constante onzekerheid te leven.

En die nieuwe sociale garantie, vrienden,
garandeert meer kinderbijslag voor kinderen die in armoede opgroeien.

Dat is betaalbaar, vrienden,
want wij zullen wél iedereen eerlijk laten bijdragen.

En terwijl mutualiteiten vechten om gezondheidszorgen betaalbaar te houden,
zet deze regering de aanval in tegen het middenveld.

Duur, zeggen ze. Onnodig.

Vrienden, hoed u voor zij die u uitleggen
dat het leven eenvoudiger en goedkoper wordt
zonder een vakbond,
zonder een mutualiteit,
zonder verenigingen waar mensen die mensen samenbrengen die op hun eentje
onvoldoende gehoord worden.

Maak gebruik van de vrijheid die u hebt om u te verenigen
en laat uw stem luid klinken.

Want socialisme, vrienden, is ook hoop.

Er is niets zo erg als het moeilijk hebben,
en te weten, wanneer je gaat slapen:

morgen is weer zo'n dag,
en volgend jaar zal het nog steeds zo zijn.

Laten wij het zijn die het perspectief dat sommigen verloren zijn,
doen weerkeren.

Laten wij het zijn, die hoop een naam geven.

De naam van solidariteit.

Want, morgen, vrienden,
morgen moet weer beter zijn.

Laten we daar voor zorgen. Samen.